

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν παρελθόνταν Κυριακὴν ἐν τῷ κεντρικῷ γυμναστηρίῳ ἔξετελέσθησαν οἱ ἑτήτιοι γυμναστικοὶ Ἀγῶνες. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὄφείλουμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι οἱ ἀγῶνες οὗτοι δὲν ἔγενοντο χάριν ἐπιδείξεως, ἀλλ᾽ ἵσχεν καρποὶ ποργυματικῆς ἐργασίας τοῦ τε διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἄλλου προσωπικοῦ Ἀπόδειξις δὲ δτε τὸ κεντρικὸν. Γυμναστήριον μιαστὰς ἐπιδείξεις εἶναι αὐτὸ τὸ πρόγραμμά του τὸ ὅποιον ἀρχίζεις «Ἐπειδεῖς μέρους τῆς σχολειακῆς γυμναστικῆς κλπ.»

Ο καιρὸς εἶναι κατικληλότατος καὶ νομίζει τις δὲτ ὁ κ. Φωκιανὸς συμμενόθη ἀπευθύνεις μετὰ τοῦ κ. Αἰγανῆτον πρὸς τοῦτο. Τὰ νέρη ἐκποδίζουσι τὰς καυστικὰς τοῦ ἡλίου ἀκτίνας περὶ δὲ τὸ τέλος τῶν ἀγώνων ἐμφρίζεται πλησιερής ἡ σελήνη. Ισως διὰ νὰ παράδοχη εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους ἐν τῇ διακριθομέ... τὸν δίσκον της.

«Ἄλλα πρόσωρα, διότι ἀρχίζουν οἱ ἀγῶνες.

Ως εὔχομεν προβεῖ εἰς τα «Ἀλματικὸν δρόμον» ἐνίκησεν δὲ κ. Μελητος καὶ ὅχι, ὡς κακεντρεγάς ἔγραψεν αἱ ἑρμηρίδες, δ. κ. Πικρός.

Τὰ νέρη θμεῖ ἔξακολουθοῦσι νὰ πυκνοῦνται καὶ ἔνεκκο τούτου ἀκούσμεν τὸν παρεκκλημένον μας:

— «Ἄν πικρὴ βροχὴ, ἐγὼ θὰ πάρω τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὸν... δρόμον.

Καὶ μία περίεργος ὄνομασία ἀγῶνος ἐν τῷ προγράμματι:

«Ἀλματικὸν κοντά, ὥκλερ σχοινίον, μετὰ δρόμον διὰ τοῦ ὀστικοῦ βατήρος».

Ἐλπίζεται εἰς τοὺς μέλλοντας ἀγῶνας νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι προθέσεις τῆς ἐκληνικῆς γλώσσης.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἡκούσαμεν:

- Τύρα τι θὰ γίνη;
- Θὰ σηκωθούν βάροι.
- Α, ἐδῶ θὰ νικήσῃ ὁ Ἡπειρώτης Ἀγαθόπουλος.

Βεβχίως ἀπὸ ἡμᾶς δὲν περιμένετε νὰ μάθητε τὰ ὄνοματα τῶν νικητῶν καὶ ἴδιας τοῦ ἀναδειχθέντος πρώτου τοιούτου. Αἱ συναδελφοὶ δὲτοις σᾶς εἰπον, διότι πρῶτος νικηκτής ἔτο δὲ κ. Απόστολος Πικρός λαβὼν τέσσαρας στεφάνους καὶ τὸ ἐπικόλπον τοῦ κ. Κουμπέρη. Απὸ ἡμᾶς περιμένετε νὰ σᾶς δείξωμεν τῶν νικητῶν καὶ διὰ νὰ θερπεύσωμεν τὴν περιέργειαν σας δημοσιεύσομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῇ τελευταῖς ἡμέραις σελίδεις, λυπούμενοι, διότι ἀλλείψει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς ἄλλους νικητάς.

Τοῦτο ὅμως δὲν μᾶς επικοδίζει νὰ θλίψωμεν τὴν χειρα τῶν κ. κ. Ἀθέρωφ, Φελλοδελφέων, Μούχοις καὶ τῶν ἄλλων οἵτινες ἡρίστευσαν εἰς τὴν πρώτη δικυριασμάτων. Τοῖς ἀδηματικοῖς πανεπιμελεῖς δὲ τοῖς τοῖς μάλιστα

εὐχόμεθα ἔγκαρδίως νὰ καταστῶσιν δὲ πυρὴν πολυκρίμου διάδοσης νέων, οἵτινες νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐπρόσωπον ἀνασύστασιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Πρίν δὲ τελειώσωμεν ἀπευθύνομεν μίαν παραδίκησιν πρὸς τὸν κ. Υπουργὸν τῆς Παιδείας.

«Χρησιμοποιήσε τὸν κ. Πικρόν, διότι ἔχει ἰδεούσιαν εἰς τὴν γυμναστικήν. Μὴ ἀνέγεσθε δὲ κ. Κουμπέρης νὰ φένει διότι κρίνει περὶ τοιούτου ζητήματος καλλίτερον ἀπὸ διάδοσης κ. Υπουργέα».

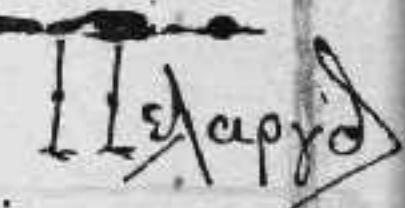
Τὸ ἡκούσαμεν ὅταν ἀνεκηρύχθησαν οἱ νικηταί:

— Καὶ ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ τρεῖς ποὺ κάθουνται στηράπεζι;

— Οἱ κριταί.

— Δηλαδή; . . .

— Ο Πύργος καὶ διάδοση; . . .



ΘΕΑΤΡΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἐλπίζοντες δὲτε ἵκανοποιοῦμεν τὴν περιέργειαν τῶν ἀνακενότων ἀνυποδόνως τὴν ἐναρξίν τοῦ ἐν Φαλήρῳ ἰταλικοῦ μελοδράματος δημοσιεύσομεν τὰς ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδῃ εἰκόνας τῶν δύο αἱ ὑψηλῶν καὶ τῆς μεσοφάνους. Μετὰ τὴν ἐναρξίν θὰ σᾶς εἴπωμεν καὶ τὴν εἰλικρινῆ περιτῆς ἡξίας τοῦ θιάσου γνώμην μας, διότι, ἀφοῦ καὶ εἰς την εἰδοποιήσεις τῶν παντοπωλῶν, προκειμένου περὶ ὁσπρίων ἀναγράφεται στερεοτύπως τὸ «γεύσασθε καὶ εἴπατε» δὲ εἶναι ὅρθον νὰ παρακερμεν τοῦτο ημεῖς διὰ πρὸς τὸ Θέατρον

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ

Ἀκούσατέ μαν, καὶ φάγεσθε ἀγροί καὶ ἐπερυψηθεῖτε ἐν ἀγαθοῖς οἱ ψυχῆς ἔμδωτ.

(Βοατ., vi. 2)

Ο εὐγενῆς συμπολῆτης μα; Ἀνδρέας Συγγρός συγκαταλέγεται μεταξὺ θιάσων τῶν εὐλογηθέντων διὰ τοῦ ανωτέρων ἀντικτος τοῦ Ηλαστοῦ.

Οι μεταβάντες εἰς Αθηναὶς καὶ περιελθόντες αὐτοῖς, οἱ εἰδονεῖς μεγάλοπρεπῆ κανονικέλη μέγυρα ἀκούσμοισι τοῖς Αθηναῖς, καὶ διτίνα ἀσθηταὶ διπλάνως τοῦ ἀξιού συμπολῶν μας κ. Ἀνδρέου Συγγροῦ.

Ο έανος ἐπισκέπτης ὁ διάτοπον ταῦτα, θαυμάζων τὸν μαγατικὸν αὐτὸν, ταῦτα, ναπολεῖ ἀμέσως εἰς τὴν μνήμην του τὰ ρήματα τοῦ Ηλαστοῦ, καὶ ἀνδιρῶν τὰς γραφάς εὐοίσκει τὸ ἀνωτέρω ρῆμα ἐν τῷ προστητῇ Ήσαΐᾳ.

Ο εὐγενῆς συμπολῆτης ἐν τῇ μεγαλύμερῃ αὐτοῦ ἐπειδή, προκοπεῖ διὰ τοῦ Αθηναῖς ἔκτισα, ἢν διατίλω νὰ κτισω τι καὶ ἐν τῇ Σύρῳ, διότι ἀνετραρην καὶ δὲ τοῖς συλλειός τῆς Σύρου ἔκπατεύθην, καὶ διανοῆσαι τοῦτο εἴπειν διὰ τὸ ἀναρρεια-άτερον καὶ ὀφελ-μάτερον διά τε τὴν Σύρον καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς, καὶ τῶν ιήσων τοῦ ἀργυροπλάγους; εἶναι δὲ βίθρων ἀνίκλασις τῆς Ἐλληνικῆς Ἀσματολοΐας, διά συστάσεως μεράς ἀτροπλοϊκῆς ἐταιρίας, ἔχουσας κεφάλαιον ἐκ 35,000,000 δραχμῶν. Πρὸ τοῦ σκοποῦ δὲ τοῦτον ἀργυροπλάγιον εἴπει τὰ ἀναγκαιότατα πρὸς σύστασιν ἀποδεῖπνον τὴν πεπληγικὴν ἀθλητικὴν

μεγάλωσες ἔταιροις, τῆς δοκίας τὸ κέντρον δὲν ἔνει τῶν ἐργασίων τηρεῖται ἡ Σύρος. Λέγεται δὲ διὰ τὴν ἰδιόμοδον ταύτην ἀρχεῖται ἐν τῇ πόλει μας ἵνα θέση εἰς ἀνέργειαν τὰ προκαταρατικά θεραπεία τῶν μεγαλεπήβουλων σχεδίων του.

Ημεῖς προσαγορεύοντες ἀπὸ τοῦτο τὸν εὔγενην συμπολίτην μας, προσφωνήσην αὐτῷ διὰ τοῦ χαῖτρα ἀνθεῖς Συγγρέ, προσφέροντες του ἄνθος πρίναυ, (ἔξελεξαμεν δὲ τοῦ ἀνθ. τοῦτο, οἷς καὶ διὰ Πλάστηδος τοῦ Ἀρχαγγέλου Γεωργίου προστηγόρευσε τῇ Παρθίνῳ Μαρίφ. φέροντας εἰς γέτες ἴνος ἡ πόλιν, προσφωνήσας αὐτῇ, τὸ χαῖτρα λύσεις τῆς πόλεως, μετὰ σοῦ δὲ Κύριος, καὶ διὰ τούτων παραθέσαις χαράπτης ἐλύτρωσε τὴν ἀνθοπόττητα εἰς τῆς ἀμαρτίας, καὶ διὰ μεταποτίσης σύμπασα θελινή Αύτην μέγει τῇς του ελειας του αἰώνος). Καὶ διὰ χρήσης τοῦ Ἅργους θελινοῦ καὶ ἀνθεῖς Συγγρέ. Ήτοι τοῦ νὰ συστήσηται μεγάλην ἀπροστολήν ἐπειδὴν ἐγουσκαν χ. φιλαριον 35,000,000, ὅποι τὸν ὄρον τοῦ νὰ ἥια ἡ νησίδας μας ἡ ἕδρα τῆς διεθνούς καὶ διὰ σταθμοῦ δικῶν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἔσται δὲ πατρία τῇς Σύρου ἐκ β. διεύθυνσις καταστροφῆς, διὸ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Θέλουν εὐλογήν θελεῖ; ἐν δισφειράσταται δὲ Σύρος.

Θέλετος θεσσαρόν σου κατ' ἐπολέας
Τύπιστον, καὶ λειτειλήσεισος
μᾶλλον, δὲ τὸ χρυσόν.

(Σειράχ οδ. 11).

Σπρέφοντες ἡδη τῶν λόγων πρὸς τοὺς ἀγαπητούς συμπολίτης μας λέγουμεν τὰ ὅλιγα ταῦτα.

Τῇ ἐλπίδῃ ἐσώθημεν, ἐλπίς δὲ βλεπεῖν οὐκέτι ἔστιν ἐλπίς· δὲ γὰρ βλέπει τις, τι καὶ ἐλπίζει; Εἰ δὲ δὲ βλέπομεν ἐλπίζομεν διηπομογῆς ἀπεκδεχόμεθα

(Ρωμ. ἡ 84)

(Ἐκ τοῦ «Φραντζού» τῆς Σύρου)



Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀχελώου:

«Ημεῖς οἱ συνδρομηταί σου σὲ παρακαλοῦμε νὰ διωρίσῃς ἀπὸ τώρας ἀντικρυσσόν σου εἰς τὴν καλπήν σου. Τοὺς συνδρομητάς σου, καὶ νὰ μὴ φοβηθῇς διάλογον γιατὶ ἡμεῖς ἔδω εἰς τὴν Τοργωνίαν θὰ τὸ καθίψωμε, καὶ οἱ ἄλλοι ἔκει στὸν Βάλτου καὶ τὸ ξηρόμερο καὶ γιὰ τὸ χατήρι τοῦ ἀδελφοῦ σου γιατροῦ Κώστα θὰ τὸ κάψουν θαλασσα. Στὸ Μεσολόγγι καὶ ἔκει θὰ σὲ ψηφίσουν αἱ συγγενεῖς σου· τὸ κατώ κατὼ τὴς γραφῆς. Εἰς τοὺς Κραββούριτας δὲν ἀνακατευομαστεῖ μαζὶ εἰς τὴν Εύρυτανίαν, καὶ ἔκει δὲν ξέρουμε, μαζὶ οἱ Παρακαμπύλιοι καὶ οἱ Ἀρχκύνθιοι ὅλοι θὰ σὲ ψηφίσουν, καθὼς καὶ καμπόσοι ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀγραίων, καὶ ἀν δὲν σὲ πολεμήσουν αἱ ἀντιπολεστευόμενοι φίλοι σου, ἡμεῖς σου λέμε πῶς εἰσαι βουλευτής. Καὶ ἔτοι πρέπει νὰ τὸ κάψωμε τὸ γιουροῦσι. — Ταῦτα καὶ καλαῖς ἀγαπάωσες».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἄντα μας ἔγραψαν πετόπιν ἀλλεπαλλήλων ἀνανυμών τῇ Διτσιλοκαρνανίας, δι' ὑπογραφῆς 44 πολιγρατικῶν συνδρομηταί μας ἐξ ὧν πλειστοῖς εἰσὶν σφόδροι (φρότσα κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτοὶ μας ἐπέβαλλον γὰρ γράφωμεν). ἀντιτρικουπισταί, ἄλλοι καὶ δημοκράται ζεβράκωται, ἀφοῦ μας λέγουν «τὸ νάμι» (ἡ δόξα, τὸ ὄνομα, ἡ φήμη) δικό μας

καὶ τὰ πλεύτσικα (λάσφυρα) εἰδικά των». Συνεπῶς δὲ ἡμεῖς δὲν θέλουμεν νὰ τοὺς δυσχερεστήτωμεν καὶ λέγομεν αὐτοῖς διὰ εὐχαριστῶς θὰ δεχθῶμεν τὴν βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα, ἀφοῦ αὐτοὶ θὰ πληρώσουν τὰ ἔξόδα καὶ διὰ μᾶς θαψουν εἰς τὰ μαύρα. Πρὸς δὲ ὑποσχόμεθα αὐτοῖς διὰ σφραγίδουμεν ἐκεῖνα τὰ ώς τὰ λέγουσι λιγούτσικα. 540 χιλ. δραχ. καὶ κάτι πέστα ποὺ φέρουν εἰσόδημα 40 χιλ. δοκχ. πρόθυμοι ἔσμεν νὰ τοὺς πληρώσωμεν ἐντόκως τὰ ἔξοδα σπέρ θὰ καταβάλωσιν ὑπὲρ τῆς βουλευτικῆς ὑποψηφιότητος ἡμῶν».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ο θάνατος είναι δὲ πύλη, δι' ἣς εἰσέρχεται ὁ πραγματικὸς άνθρωπος, ἡ ἐν εἰρητῇ θείᾳ καταδίκος ψυχή, εἰς τὴν ἀθναπίαν, εἰς τὴν οὐρανίαν Δημοκρατίαν είναι ἀπονομὴ Βασιλικῆς χάριτος ὁ θάνατος, ἀλλ' ἀρνεῖται, δὲν θέλει ταύτην ἡ ψυχή· ἀλλ' εὐάριθμοι ψυχαὶ καταστρέφουσι τὰς φυλακὰς καὶ ἀποδιδράσκουσι· αὐτοχειρίσανται, ἀλλ' ἐξ ἀσθενείας δὲν θέλουσι τὸν θάνατον· είναι τοῦτο ἀρνητικὸς Βασιλικῆς χάριτος! . . .

Ρεμεσούχιτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΦΕΙΑΤΟΝ ΗΜΟΥ

Βουκουρέστιον, Μ.Δ. Οὔτε ἀπόντησιν! Βραζίλιαν, Κ. Δάφνιον. Ανέλαπτος δὲ καὶ ποντικὸς σας. Ενταῦθα, Μ. Εαν ἔξηφα κέτο δὲ λίμα υπομονή. Λαμπταν, Χ. Χοιστιδην δέχεσθε τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων; Ενταῦθα, ΙΙ. «Ἐκρεπε νὰ ὀνομασθῇ βουλευτοδοχεῖον, ἀφοῦ δὲν τρώγουν ξένοι, ἀλλὰ βουλευταί.

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Εδημοσιεύθη τὸ 32ον τεῦχον διηπομογῆς τῶν τούτων καὶ δίπροτεν ἡ Αθηναϊκὴ ἀκδίδομένου χρησιμωτάτου τούτου τούτου^ο συγγράμματος περὶ τοὺς ἀρθρα ἀπὸ τοῦ Ἀντιρρησίου μέχρι τοῦ Ἀνάνυμος σύμβισις, καὶ ἐν παραρτηματικοῖς πίνακα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῆς Ἰταλικῆς Ἀναγέννησεως. Ως ἐκτενέστερα ἐκ τῶν ἐν τῷ τεύχει ἀσθρῶν ἀναφέρομεν τὸ ἔξιτος: Ἀντισθένης, Ἀντιστατεῖς τῆς ὅλης, Ἀντιτριαδίταις, Ἀντιφένης, Ἀντιφύλωτος, Ἀντίχριστος, Ἀντωνίαδης, Ἀντωνίνος, Ἀντίνος. Ανομαλία καὶ Ἐκαπτού τεῦχος τιμάται λ. 90.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρορλον. Τὸ δοτικὸν ἐκδήθεν τεῦχος Α' τοῦ τόμου 2 περὶ λαμβάνει τὴν περίοδον ἀπὸ 1458—1487. Πολλάκις ἔγραψαν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου. Ο κ. Α. Παπαγεωργίου καὶ εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο ἔξακολουθεῖ τὴν αὐτὴν τυκογραφικὴν φιλοκαλίαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΗΣ. Μελίτη ἐκ τῆς νεωτέρας ιστορίας μας ἀναγνωτιζεῖσα ἐν τῷ φλόλογικῷ συλλόγῳ «Παρνασσός» ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Δημητρίου Κ. Ηλιοπούλου.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ. «Ἐργον ἀξίου ἀναγνωστείς γραφέν υπὸ . . . Ρέμπον Ρωμύλου.

ΜΟΝΙΧΙΟΝ ΚΡΙΖΙΣΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΝΟΕΜΑΝΤΖΙΟΝ ΖΕΥΣΟΠΟΟΣΤΩΝ

Εἰς τὸν γυναστὸν Λυκαβηττὸν ἔσενδοχεῖον πρώτης ποὺ τρώγει κάμης βουλευτὴς καὶ εὐγενής ἱππότης εὐρίσκεις κῆπον ἐξοχὸν καὶ μὲν ὡραῖα σάλα, μεγάλη περιποίησι καὶ τὸν ποντίλιον τὸ γάλα . . . Κανεὶς δὲν φεύγει ἀπ' αὐτὸν μὲν στόμαχο κανὸν καὶ διπερ τὸ εὐχάριστον γιὰ τοὺς φωμηνοὺς . . . φθηνό.

ΧΑΒΙΑΡΙ Ιωάννος πρεσβύτερος πολίτης πιλεύτερος τὸ γυναστὸν παντοκαλεῖον τοῦ μεταρχείου

ΧΑΒΙΑΡΙ

ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ